

DICTATURA TOPORULUI!

Am strigat ca în pustiu despre destinul tragic al pădurilor basarabene. Vocea noastră nu a fost auzită nici de autorități, nici de populație, nici de organizațiile neguvernamentale, deși am invocat argumente și statistici mai mult decât convingătoare.

Ce să fie la mijloc: un complot tacit al societății împotriva propriului tezaur verde sau un spectacol macabru fără de regie și scenariu? Se vorbește lamentabil despre o iarnă grea și o lipsă totală de cărbune și combustibil, mai ales la țară, unde sărmana populație este îndemnată în surdina să intre cu toporul în pădure să-și facă rost de lemne de foc. Se lansează comentarii stupide despre inevitabilitatea tăierii fâșiilor de protecție și arborilor pentru supraviețuirea fizică a populației. Să fie distrugerea patrimoniului silvic unica salvare a oamenilor de la îngheț și degerare sau neasigurarea cu cărbune și lemne face parte din strategia de ansamblu a forțelor nostalgice după reanimarea leșului sovietic? Am putea da vina pe sărăcie și nepăsare, dacă nu am cunoaște cu câtă patimă, îndărătnicie, și agresivitate, contrar Legii mediului, partidul democrat agrar a zmulș pădurile din structura Departamentului de stat pentru protecția mediului înconjurător și le-a dăruit Ministerului agriculturii și alimentației publice, minister care prin toleranță a încurajat jefuirea fondului silvic și exterminarea perdelelor de protecție.

Ba mai mult: ministrul V. Gorincioi a semnat proiectul de Hotărâre despre înstrăinarea în favoarea firmei "Seabeco-Silva" a circa 7 mii de hectare de codru. Odată cu transferarea fondului silvic în subordine Ministerului agriculturii și alimentației publice pădurilor le-a fost amputată funcția de bază determinată de Legea Mediului – funcția ecologică, iar profesia de silvicultor a cunoscut o prăbușire de-a dreptul rușinoasă. Din 1248 de infractori descoperiți în 9 luni ale anului 1995 – 606 aparțin subdiviziunilor asociației de stat "Moldsilva". Deci, am ajuns să apărăm pădurile de pădurari. Pe zi ce trece tot mai greu le vine silvicultorilor cinstiți să-și apere profesia și prestigiul meseriei lor; corupția și hoția macină rapid din interior echipa de specialiști angajată să păzească și să fortifice patrimoniul silvic. Nu pensionarii neputincioși cosesc pădurile, ci grupuri de braconieri bine echipate și motorizate, care activează nestingherit cu permisiunea sau cu implicarea directă a unor "silvicultori". Tăierea pădurilor se transformă într-o epidemie devastatoare, fiindcă a fost creată o situație deloc întâmplătoare, când un domeniu de importanță națională este scos în afara legii și sacrificat în interese corporative, mafiotice, inclusiv de ordin politic și ideologic. Cine se află în spatele blocării stării de urgență în fondul forestier, proiect de hotărâre prezentat Parlamentului încă la 22 decembrie 1994, cine a refuzat să primească lemne și cărbuni din România sub pretextul că combustibilul român pune în pericol statalitatea R. Moldova, cine, totuși, își bate joc de pădure și de propriul popor, lăsându-l să moară de frig?

Se rotunjesc doi ani de când Ministerul agriculturii și alimentației publice "administrează" pădurile Moldovei, timp în care au fost șterse de pe harta republicii mii și mii de hectare de aur verde, de oxigen, de sănătate și viață. Nici hoardele străine n-au făcut atâta prăpăd în arborii noștri ca un Minister ostil silviculturii și națiunii de ecologie. A lăsa și în continuare pădurile în mâinile unor astfel de "gospodari" înseamnă a transforma pământul Moldovei într-un pustiu, fiindcă acolo unde dispare frunza verde, dispare și viața.

Alecu RENIȚĂ